Илија Крбалески

Крепка ѕвездо на
вечните патишта
Смогни ја твојата
сеземна сила
Од сите согорени
времиња
Направи химна од
гордиот плач
На тагозвучната
ни песна .

Ветру вжештен
Студена стихијо
Толку светост
згасна в молк
Најкрик
песна-најжар жетва
Пелин поле-оган небо
Decет
Илинденски ноќи
Во црешовиот сон.

Каде е Апостоле
Нашето мудро поле
Да ни цути
благозаветниот ни оган.

Стемнет здив на
суви ветрови
Студен
бакнеж-жешка коба
Скудна
голтка-жешко пладне.

О Време!

Отвори го
ковчегот заветен
Ослободи ги
моштите несмирени
Растерај скрби и
прокоби
Светлината дно да
најде

Кога ветриштата
ќе стивнат.